

РЕШЕНИЕ

№ 4117

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 27.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9397** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по иск, предявен от Л. В. Т., чрез адв. Л. К., срещу Национална агенция за приходите (НАП) за заплащане на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ на обезщетение за имуществени вреди в размер на 800 лева, настъпили в резултат на платено адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на наказателно постановление № F307330/29.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП София, от които 300 лв. – платено адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие по нахд № 2628/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/ и 500 лв. - платено адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие по адм. д. № 8705/2018 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/.

В исковата молба се посочва, че претендираните вреди са настъпили в резултат на незаконосъобразен акт - наказателно постановление № F307330/29.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП София, за „Ел енд Ви“ ООД, което вземане е прехвърлено на ищцата с договор за цесия от 14.11.2018 г. За сключването на посочения договор НАП е уведомена с писмо вх. № 26-Е-258/23.11.2018 г. по описа на НАП.

В хода на съдебното производство ищцата, представлявана от адв. К., моли съда да уважи изцяло исковата претенция. Подробни аргументи за основателност на иска

излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител, в писмен отговор изразява становище за недопустимост на предявения иск. Сочи, че в случая липсва активна процесуална легитимация на Л. Т. да предявява иск за вреди от НП № F307330/29.11.2017 г., издадено срещу „Ел енд Ви“ ООД. Изложени са и подробни доводи за неоснователност на иска, като се твърди, че в случая не е налице нито една от кумулативно предвидените предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата на основание чл. 1 от ЗОДОВ.

В хода на съдебното производство ответникът, представляван от юрк. П., моли съда да остави исковата молба без разглеждане, алтернативно – да отхвърли иска. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на платеното от ищеца адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София – град, I отделение, 3 състав, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

С наказателно постановление № F307330/29.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП София, на „Ел енд Ви“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък добавена стойност за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13. 12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

С решение № 429304 от 05.06.2018 г., постановено от СРС по НАХД № 2628 по описа за 2018 г. е отменено НП № F307330/29.11.2017 г. Съдебното решение е отменено с решение № 6450/07.11.2018 г., постановено по адм. д. № 8705/2018 г. по описа на АССГ и вместо него посоченото НП е изменено, като размера на санкцията, наложена на „Ел енд Ви“ ООД, е намален от 3000 на 500 лева на основание чл.185 ал. 2 изр.2, вр. ал.1 от ЗДДС.

От доказателствата по нахд № 2628/2018 г. по описа на СРС, прието за послужване по настоящото дело, се установява: пред въззивната инстанция е представено пълномощно, с което „Ел енд Ви“ ООД, представлявано от ликвидатора Л. В. Т., е упълномощило адв. Л. К. да представлява дружеството пред СРС по нахд № 2628/2018 г. до приключване на делото пред всички инстанции. В хода на въззивното производство е проведено едно открито съдебно заседание, в хода на което ищецът е бил представляван от адв. К..

В хода на производството по адм. д. № 8705/2018 г. по описа на АССГ „Ел енд Ви“ ООД е представлявано от адв. Л. К., който е представил и писмени бележки в хода на устните състезания по делото.

С исковата молба са представени следните доказателства:

Договор за правна защита и съдействие от 30.04.2018 г., сключен между „Ел енд Ви“ ООД и адв. Л. К., с предмет: процесуално представителство по нахд № 2628/2018 г. до приключване на производството пред СРС. Договорено е възнаграждение в размер на 300 лв., за което е отбелязано, че е платено в брой.

Договор за правна защита и съдействие от 20.09.2018 г., сключен между „Ел енд Ви“

ООД и адв. Л. К., с предмет: процесуално представителство по кнахд № 8705/2018 г. по описа на АССГ. Договорено е възнаграждение в размер на 500 лв., за което е отбелязано, че е платено в брой.

Договор за цесия, сключен на 14.11.2018 г. между „Ел енд Ви“ ООД, представлявано от ликвидатора Л. В. Т. - цедент и Л. В. Т. – цесионер, съгласно който цедентът прехвърля на цесионера вземането си от длъжника Национална агенция за приходите в размер на 800 лв. Съгласно чл. 1, ал. 2 от договора, вземането е възникнало като вреда за цедента за адвокатска защита в производствата по нахд № 2628/2018 г. по описа на СРС и кнахд № 8705/2018 г. по описа на АССГ срещу незаконосъобразни действия на органите по приходите във връзка с наказателно постановление № F307330/29.11.2017 г. Според чл. 2 от договора срещу прехвърленото вземане цесионерът извършва прихващане срещу свои ликвидни и изискуеми вземания от цедента в размер на 800 лв.

С писмено уведомление вх. № 26-Е-258/23.11.2018 г. по описа на НАП, „Ел енд Ви“ ООД е уведомило НАП за сключения на 14.11.2018 г. между дружеството и Л. В. Т. договор за цесия.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Искът с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предмет на разглеждане в настоящото производство, е допустим като предявен от лице, претендиращо имуществени вреди в резултат на наказателно постановление.

Изпълнено е и изискването на чл. 204, ал. 1 от АПК, доколкото с иска се претендират вреди от изменено по съдебен ред наказателно постановление, което осъществява условието за допустимост на искова претенция за вреди от незаконосъобразно наказателно постановление.

Във връзка с доводите в отговора на исковата молба следва да се посочи, че процесуалната легитимация следва от твърдението на ищеца, относно това кой е носител на правото, а материалноправната легитимация дава отговор на въпроса за титуляра на гражданското правоотношение - кой е носител на правото и кой е носител на съответното му задължение. Съответствието между процесуалноправната и материалноправната легитимация е въпрос по същество, който обосновава основателността, но не и допустимостта на иска.

Искът е предявен срещу юридическото лице – Национална агенция за приходите, представлявано от органа, от чийто акт са причинени твърдените вреди, съобразно разпоредбата на чл. 205 от АПК.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. С оглед обстоятелствата, заявени с исковата молба, за да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. незаконосъобразно наказателно постановление; 2. имуществени вреди; 3. пряка причинно-следствена връзка между вредите и незаконосъобразния акт. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе

пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

По делото се установи по безспорен начин, че наказателно постановление № F307330/29.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП София, е изменено с окончателно съдебно решение, като имуществената санкция, наложена на „Ел енд Ви“ ООД, е намалена от 3000 на 500 лева. Измененото НП следва да се да се приравни на частично отменен, респ. изменен административен акт, поради което в случая е изпълнена първата кумулативна предпоставка по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Според чл. 4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждащото действие. По делото не е доказано и не се установява ищцата да е претърпяла имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от НП № F307330/29.11.2017 г. Установените по делото имуществени вреди, представляващи направените разноски за адвокатско възнаграждение при обжалване на процесното НП, са настъпили в патримониума на „Ел енд Ви“ ООД, а не спрямо Л. В. Т.. Това е така, тъй като в производството по реда на чл. 203 от АПК вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ подлежат на обезщетяване доказаните вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. По делото се установява по категоричен начин, че ищцата не е претърпяла преки и непосредствени вреди от изменения акт, тъй като не е била негов адресат, не е била страна в производството по обжалването му, както и не е заплатила съдебни разноски, които представляват имуществени вреди и подлежат на обезвреда. В тази връзка следва да се посочи, че Л. Т. е страна по облигационно правоотношение - договор за цесия от 14.11.2018 г., но не е страна по деликтното правоотношение с НАП, възникнало в резултат на измененото от съда НП.

На следващо място следва да се посочи, че към момента на сключването на договора за цесия от 14.11.2018 г., цедентът - „Ел енд Ви“ ООД, няма вземане към НАП, произтичащо от процесното НП. Изменението му от съда не води автоматично до възникване на обезщетение за претърпени имуществени или неимуществени вреди от този акт. За да има качеството на кредитор дружеството, следва да притежава ликвидно и изискуемо вземане, което е определено или определяемо по размер. В случая това не е така. Не може да се прехвърля вземане за причинени вреди от НП, които не само, че не са присъдени по реда на ЗОДОВ, но и към датата на сключване на договора за цесия не е била предявена и искова претенция за това.

С оглед гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ и съобразно изхода на делото в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воен от горното, Административен съд София-град, I-во отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Л. В. Т. срещу Национална агенция за приходите за заплащане на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ на обезщетение за имуществени вреди в размер на 800 лева, настъпили в резултат на платено адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на наказателно постановление № F307330/29.11.2017 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП София.

ОСЪЖДА Л. В. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ: